

RESSÒ DE LA PARAULA

Església en desert (I)

Els primers passos en el camí de la Quaresma estan determinats per la crida que ens arriba des del desert, dient-nos «*Veniu aquí, feu el camí de la llibertat.*»

És una crida de Déu mateix, d'acord amb aquell desig que Ell va manifestar al seu poble per mitjà del profeta Osees, fent servir la imatge del matrimoni: «El seduiré, el portaré al desert i li parlaré al cor» (Os 2,16). El desert, en efecte, des de l'experiència de l'Èxode, era camí de llibertat i lloc de l'amor més pur, aquest amor que va desembocar en Aliança i possessió de la Terra Promesa.

La crida es dirigeix, no només a cadascun de nosaltres, sinó també a l'Església com a Poble de Déu que camina. A la nostra Església concreta, precisament a la nostra Diòcesi.

Intuïm que som cridats per Déu al desert en un doble sentit. D'una banda, en el sentit que creem una atmosfera, un ambient, de desert (el silenci, la solitud, la consciència de precarietat, l'esforç, l'oració, etc.); per un altra, en el sentit que reconguem sincerament i humilment el desert real, en el qual estem immersos. En tots dos sentits, el que Déu vol és que «visquem» espiritualment, és a dir, realment, en desert. En ell trobarem la veritat.

En assumir com a Església aquesta invitació de Déu, resulta ben interessant recordar el pensament de l'escriptor Fritz Hochwälder. Aquest autor, des de conviccions catòliques, va ser un home lliurat a l'establiment de la justícia i la pau a la terra. L'argument de la seva primera obra de teatre, titulada «*L'experiment sant*» o «*Així a la terra com en el cel*», s'emmarca en les conegudes «reduccions» del Paraguai. Els jesuïtes, segons

encàrrec del rei Felip III, per a alliberar els indis nadius de les massacres a les quals estaven sotmesos per l'ambició dels colons, van projectar la construcció d'una societat (una civilització) que significués el Regne de Déu a la terra. La història d'aquest extraordinari programa és coneguda: amb sofriments i vicissituds in comptables es va mantenir més d'un segle i mig, fins que va sucumbir, víctima, sobretot, d'interessos polítics i econòmics, de l'assetjament de pobles veïns i també de contradiccions internes provocades per la realitat de fets inevitables: la necessitat d'autodefensa militar, l'ambigüitat de les conversions, el risc d'un règim teocràtic, etc. Hochwälder concentra el drama en els últims moments, quan en la persona del provincial dels jesuïtes, moribund, expressa el gran repte de donar raó evangèlica del fracàs i la pèrdua d'una obra tan immensa. Ch. Moeller, comentant l'escena, diu:

Cal que l'Església de Déu es despulli de les pròpies riqueses de Déu, que torni al desert, a fi que colpejada, perseguida, patint fam i set, pugui assumir, des del fons del seu exili, la pobresa humana, aquella que es despertarà un dia amb el seu rostre esquerp recolzat en l'espatlla de Jesucrist. «Fills meus!, dirà el provincial, Crist no posa a cobert a ningú. No dona menjar, ni dona vestit. Ell mateix és pobre i està nu». Però Crist és la nostra esperança, perquè Ell és qui ens revela Déu el nostre Pare.

Diem amb massa facilitat que «optem per la construcció del Regne». La Paraula de Déu, la història i potser el mateix Esperit Sant, ens porta al desert perquè vegem més clar, que hem de purificar-nos i esdevenir veritablement lliures.

† Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

LES RAONS DE CREURE

Una religió dels sentits

La fe, com a relació interpersonal amb el Crist, no té com a objectiu introduir més amargors, sinó alliberar-nos d'elles, o bé donar-nos el coratge i l'audàcia per afrontar-les amb dignitat.

L'educació de la fe que molts han rebut ha estat molt negativa. L'obsessió pel pecat ha fet oblidar la bellesa d'un cor pur, obert a l'esperança, el desig d'assegurar una bona mort, ha fet que es deixés de banda el bo, el bell, el diví que hi ha

en la vida. També la moral de prohibicions ha impedit descobrir els horitzons meravellosos que es poden trobar en les pàgines de l'Evangeli.

La dimensió festiva a l'existència cristiana, la cara alegre del cristianisme ha quedat, massa sovint, tapada, eclipsada darrera la dimensió tràgica, sofrent del Crist penjat a la creu. I, no obstant això, l'alegria que neix de la relació amb el Crist és tan gran que no hi cap en el cor humà.

Hi ha una dura crosta de prejudicis que oculten Déu, que l'emmetzinen. La psicosis de la justícia de Déu ha deixat, massa sovint, a la penombra la bondat i generosa munificència del Déu-Pare que omple el món de coses bones i agradables perquè els desencants ineludibles no ens fessin perdre el goig de la vida present i la veritat enlluernadora de la seva presència.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

ECO DE LA PALABRA

Iglesia en desierto (I)

Los primeros pasos en el camino de la Cuaresma están determinados por la llamada que nos llega desde el desierto, diciéndonos «Venid aquí, recorred el camino de la libertad.»

Es una llamada de Dios mismo, de acuerdo con aquel deseo que Él manifestó a su pueblo por medio del profeta Oseas, utilizando la imagen del matrimonio: «Le seduciré, le llevaré al desierto y le hablaré al corazón» (Os 2,16). El desierto, en efecto, desde la experiencia del Éxodo, era camino de libertad y lugar del amor más puro, ese amor que desembocó en Alianza y en posesión de la Tierra Prometida.

La llamada se dirige, no sólo a cada uno de nosotros, sino también a la Iglesia como Pueblo de Dios caminante. A nuestra Iglesia concreta, precisamente a nuestra Diócesis.

Intuimos que somos llamados por Dios al desierto en un doble sentido. Por un lado, en el sentido de que creemos una atmósfera, un ambiente, de desierto (el silencio, la soledad, la conciencia de precariedad, el esfuerzo, la oración, etc.); por otro, en el sentido de que reconozcamos sincera y humildemente el desierto real, en el que estamos inmersos. En ambos sentidos, lo que Dios quiere es que «vivamos» espiritualmente, es decir, realmente, en desierto. En él hallaremos la verdad.

Al asumir como Iglesia esta invitación de Dios, resulta muy interesante recordar el pensamiento del escritor Fritz Hochwälder. Este autor, desde convicciones católicas, fue un hombre entregado al establecimiento de la justicia y la paz en la tierra. El argumento de su primera obra de teatro, titulada «El experimento santo» o «Así en la tierra como en el cielo», se enmarca en las conocidas «reducciones» del Paraguay. Los jesuitas, según encargo del rey Felipe III, para librar a los indios nativos de las masacres a las que estaban sometidos por la ambición de los colonos, proyectaron la construcción de una sociedad (una civilización) que significara el Reino de Dios en la tierra. La historia de este extraordinario programa es conocida: con sufrimientos y vicisitudes sin número se mantuvo más de siglo y medio, hasta que sucumbió, víctima, sobre todo, de intereses políticos y económicos, del acoso de pueblos vecinos y también de contradicciones internas provocadas por la realidad de hechos inevitables: la necesidad de autodefensa militar, la ambigüedad de las conversiones, el riesgo de un régimen teocrático, etc. Hochwälder concentra el drama en los últimos momentos, cuando en la persona del provincial de los jesuitas, moribundo, expresa el gran reto de dar razón evangélica del fracaso y la pérdida de una obra tan inmensa. Ch. Moeller, comentando la escena, dice:

Es preciso que la Iglesia de Dios se despoje de las propias riquezas de Dios, que torne al desierto, a fin de que golpeada, perseguida, sufriendo hambre y sed, pueda asumir, desde el fondo de su destierro, la pobreza humana, aquella que se despertará un día con su rostro hurano apoyado en el hombro de Jesucristo. «¡Hijos míos!, dirá el provincial, Cristo no pone a cubierto a nadie. No da de comer, ni da vestido. Él mismo es pobre y está desnudo». Pero Cristo es nuestra esperanza, porque Él es quien nos revela a Dios nuestro Padre.

Decimos con demasiada facilidad que «optamos por la construcción del Reino». La Palabra de Dios, la historia y quizá el mismo Espíritu Santo, nos lleva al desierto para que veamos más claro, purifiquemos y ser verdaderamente libres.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

La residència Inglada Via homenatja Mn. Jaume Berdoy

FOTO: JEMÍ PARETAS

El proper 21 de febrer farà un any que ens va deixar Mn. Jaume Berdoy, vicari general i rector de Santa Maria de Vilafranca del Penedès. En record a ell, el passat 3 de febrer es va realitzar un homenatge a la residència d'ancians Inglada Via de Vilafranca, del patronat de la qual feia part en ser el rector de Santa Maria.

L'acte va ser presidit pel bisbe Agustí Cortés i va comptar amb l'assistència del regidor de la Gent

Gran de l'Ajuntament de Vilafranca, Raimon Gusi, i del conjunt del patronat de la Fundació, amb el seu president, Martí Solé, al capdavant. Els moments més emotius van ser quan la directora de la residència, Marga Padullés, va lliurar un ram de flors a la mare de Mn. Jaume Berdoy, i a la seva neboda, i quan es va descobrir la placa que dona el nom del mossèn traspasat a la sala més emblemàtica de la residència.

► **Admissió als ordes.** El dimecres 21 de febrer, a les 19.30 h, els seminaristes de Barcelona Carlos Bosch, Carlos Pérez, Pablo Pich-Aguilera, Alberto Para, Antoni Vidal i Agustí Vives, i el de Sant Feliu de Llobregat, Javier Ojeda, rebran

Javier Ojeda

l'Admissió als ordes, de mans de l'Arquebisbe de Barcelona, Mons. Joan Josep Omella. Continuem preguntant per ells!

► **Renovació Carismàtica Catòlica en l'Esperit de Catalunya.** Trobada anual. Dia 25 de febrer, a La Balmesiana (c/ Duran i Bas 9, Barcelona). El predicador serà l'arquebisbe Joan-Enric Vives, bisbe d'Urgell, amb el lema: «La multitud dels creients tenien un sol cor i un mateix esperit» (Fets 4,32a). Informació: Maria Assumpció Costa (t. 610 998 206) i www.renovacio.cat

► **Pelegrinatge «Castell de Llum».** Amb motiu de la recent commemoració ecumènica pels 500 anys de la Reforma Protestant, el grup Castell de Llum organitza un pelegrinatge per les terres alemanyes de Luter. Serà del 5 a l'11 d'agost de 2018. Amb el lema «Que tots siguin u» (Jn 17,21). Es visitarà Eisleben, Mansfeld, Magdeburg, Eisenach, Erfurt i Wittenberg, entre altres llocs. Els interessats podeu trucar al telèfon 610 225 130 (Ignasi) o bé 687 541 425 (Francesc). També podeu enviar un correu a castelldellum@gmail.com. Places limitades.

EL PAPA FRANCESC ANUNCIA

«Veient la tràgica proliferació de situacions de conflicte en diverses parts del món, convido tots els fidels a una especial Jornada de pregària i dejú per la pau el proper 23 de febrer, di-vendres de la primera setmana de Quaresma. L'oferirem en particular per les poblacions de la República

Democràtica del Congo i de Sudan del Sud. Com en altres ocasions similars, convido també els germans i les germanes no catòliques i no cristianes a sumar-s'hi de la manera que considerin més oportuna, però tots plegats.»

Àngelus,
4 de febrer de 2018

Quaresma, temps d'oportunitats

Amb el signe de la cendra, dimecres passat, dia 14, vam començar un període de 40 dies que ens portarà fins a la Pasqua de Resurrecció. Temps fort litúrgicament, morat, de conversió, de pregària, d'aprofundiment... En altres paraules, temps d'oportunitats per sintonitzar millor amb el gran misteri d'amor de la nostra fe! Recollim a continuació un ventall d'activitats i iniciatives quaresmals d'abast diocesà, arxiprestal o interparroquial.

ARXIPRESTAT DE BRUGUERS

- **Recessos** interparroquials. A **Sant Climent de Llobregat**, al temple parroquial, diumenge **25 de febrer** a les 11.45 h, predicat per Mn. Josep M. Gómez DP. Al **Prat de Llobregat**, al temple parroquial dels Sants Cosme i Damià, dissabte **17 de març**, 11 h, predicat per Mn. Rubén Darío.
- **Conferència** quaresmal interparroquial a Viladecans, dissabte **24 de febrer** a les 10 h, als locals parroquials de Sant Joan. Ponent: Josep Lligades.

ARXIPRESTAT DE SANT FELIU DE LLOBREGAT

Sortida arxiprestal a Cervera, dissabte **3 de març**. Visita a la ciutat i a la Universitat, acabant amb la celebració de l'eucaristia. Cada any s'apleguen unes 250 persones, representant totes les parròquies de l'arxiprestat.

ARXIPRESTAT SANT VICENÇ DELS HORTS

Recés arxiprestal. Diumenge **11 de març**, a les 17 h, a l'escola dels **Salesians de Sant Vicenç dels Horts**. «La Pasqua: cridats i enviats a donar fruit». Dirigit per Mn. Xavier Morlans, professor de la Facultat de Teologia de Catalunya.

ARXIPRESTAT D'ANOIA

Trobada quaresmal. Xerrada i pregària de vespres. Diumenge **11 de març**, a les 17.30 h, a la parròquia de Sant Sadurní, de **Sant Sadurní d'Anoia**.

ARXIPRESTAT DE GARRAF

Conferències quaresmals. A les 20.30 h a l'**Orfeó Vilanoví**, de Vilanova i la Geltrú:

- **27 de febrer**. «La Doctrina Social de l'Església i la seva acció pastoral». A càrrec de Mn. Joan Costa, professor de Doctrina Social de l'Església.
- **3 de març**. «L'acció social de l'Església a través de Càritas». A càrrec del Sr. Ramon Carbonell, conseller de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat.
- **10 de març**. «El compromís social en l'Església». A càrrec de la Sra. Concepció Huerta, llicenciada en Teologia i membre del Seminari de Doctrina i Acció Social de l'Església.

Recés de cap de setmana, «Silenci, Déu parla», **17 i 18 de març**. Casa d'espiritualitat de Lavern. Predicat per Mn. Agustí Panyella.

ARXIPRESTAT DE PIERA-CAPELLADES

Jornades de formació quaresmals, sobre l'objectiu pastoral diocesà, comunicació i laïcitat. Als locals parroquials

de cada població, a les 21.30 h. Més informació a parroquia.cat.

- **26 de febrer**, a Capellades
- **5 de març**, a Piera
- **12 de març**, a Capellades

ARXIPRESTAT DE VILAFRANCA

Conferències a la **Sala Mn. Vinyeta** de 21 a 22.30 h:

- **19 de febrer**. «Sis conceptes per entendre la immigració», per María del Carmen de la Fuente, llicenciada en Sociologia i membre de la Fundació Migra Studium.
- **12 de març**. «Comentari sobre l'Evangeli de Marc», per Francesc Riera, jesuïta, director de la Cova de Manresa i del seu Centre Internacional d'Espiritualitat.

Espais de **pregària**:

- **23 de febrer**, a les 21 h. Pregària a la **cripta de la Basílica de Santa Maria**.
- **9 de març**, a les 22 h. Pregària al **Monestir del Carme**.

CATEDRAL-PARRÒQUIA DE SANT LLORENÇ

- Cada diumenge de Quaresma, a les 19 h, eucaristia presidida pel bisbe Agustí.
- **Conferència quaresmal del bisbe Agustí**, diumenge **11 de març**, a les 17.30 h. Amb acompanyament musical.
- **Curset-taller de formació**. Introducció a la Doctrina Social de l'Església, conduït per Mercè Fernández Coca, membre del Seminari de Doctrina i Acció Social de l'Església, i Maria Bargalló, de Justícia i Pau. Els dijous **22 de febrer, 1 i 8 de març**, de les 21 a les 22.15 h. Als locals del primer pis de la rectoria.

DELEGACIÓ PER A LA VIDA CONSAGRADA

- **Recés** per a religiosos i religioses, dissabte **3 de març**, a la **Casa de l'Església**. La xerrada anirà a càrrec del bisbe Agustí. També ell presidirà l'eucaristia. El recés començarà a les 9.45 h, amb l'acolliment dels assistents. La xerrada serà a les 10.30 h, després de la pregària inicial i de les informacions diocesanes. Temps de silenci i pregària personal. A les 13 h, eucaristia.
- **Jornades a Montserrat** per a religiosos i religioses. Els dies **25, 26 i 27 de març**, començant a la tarda del Diumenge de Rams i acabant el Dimarts Sant després de dinar. Les jornades constaran de xerrades formatives a càrrec d'alguns monjos, moments culturals, moments de pregària amb els monjos i pelegrins, convivència, etc. Uns dies de preparació per al Triduum Pasqual.

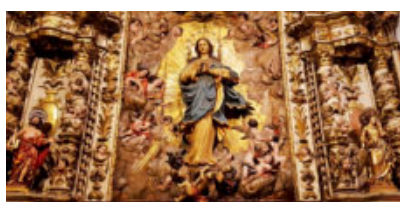
DELEGACIÓ DE PASTORAL VOCACIONAL

Pregària Vocacional, dijous **22 de febrer** a les 19 h, a la **Casa de l'Església**. En el context de Quaresma i amb el testimoni vocacional de Josep Maria Guardiola, delegat diocesà de Família i Vida.

PREVERES I DIAQUES

- **Jornades de formació a Montserrat, del 19 al 21 de febrer**, amb el lema «Eficàcia pastoral del nostre ministeri». El ponent serà Mn. Joan Llidó Herrero, prevere de la Diòcesi de Sogorb-Castelló i antic rector del Seminari i vicari general.
- En aquest marc, el **dia 19** serà dia de **recés**, predicat pel bisbe auxiliar de Barcelona, Antoni Vadell.

AGENDA

• **Els retaules barrocs de Sitges**. Visita guiada organitzada per Catalunya Sacra per al proper divendres 23 de febrer, a les 18 h, al temple parroquial de Sant Bartomeu i Santa Tecla, de Sitges. Preu: 2 € (el pagament es farà abans de començar la visita). Durada: 90 minuts. Guia: Dra. Isabel Coll. Activitat amb reserva prèvia. Inscripcions: reserves@cataloniasacra.cat. Més info: t. 693 720 202 (de dilluns a divendres de 10 a 19 h).

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

19. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Lv 19,1-2.11-18 / Sl 18 / Mt 25,31-46]. Sant Gabí, prev. i mr. (296); sant Conrad de Piacenza, ermità; sant Jordi, monjo; beat Àlvar de Còrdova, prev. dominicà; beata Elisabet Picenardi, vg. servita.

20. ■ Dimarts [Is 55,10-11 / Sl 33 / Mt 6,7-15]. Sants Nemesi i Potami, mrs.; St. Eleuteri (s. V), bisbe; Sta. Amada, rel.; beat Maurici Proeta, agustiniana, de Castelló d'Empúries; sants Francesc i Jacinta Marto (Fàtima).

21. ■ Dimecres [Jn 3,1-10 / Sl 50 / Lc 11,29-32]. Sant Pere Damià

(1007-1072), bisbe d'Òstia i doctor de l'Església, cardenal; sant Claudi, mr.; sant Dositeu, monjo.

22. □ Dijous [1Pe 5,1-4 / Sl 22 / Mt 16,13-19]. Càtedra de Sant Pere, apòstol, celebrada a Roma des del s. IV; santa Margarida de Cortona, religiosa; santa Elionor o Leonor, reina d'Anglaterra.

23. ■ Divendres [Ez 18,21-28 / Sl 129 / Mt 5,20-26]. Sant Policarp, bisbe d'Esmirna i mr. (s. II), deixeble dels apòstols; santa Marta d'Astorga, vg. i mr.; beata Rafaela d'Ibarra, mare de família, de Bilbao.

24. ■ Dissabte [Dt 26,16-19 / Sl 118 / Mt 5,43-48]. Sant Modest (s. V), bisbe de Trèveris; sant Sergi, monjo i mr. (304); santa Primitiva, vg.; sant Edilbert, laic; beata Josepa Naval i Girbés, vg. seglar, d'Algemésí.

25. ■ Diumenge vinent, II de Quaresma (lit. hores: 2a setm.) [Gn 22,1-2.9a.10-13.15-18 / Sl 115 / Rm 8,31b-34 / Mc 9,2-10]. Sant Cesari (s. IV), metge, germà de Gregori Nacianzè; sant Valeri (†695), ermità d'Astorga; beat Sebastià d'Aparicio, rel.

Diurnenge I de Quaresma (B)

COMENTARI

No permeteu que caiguem a la temptació

El relat del Diluvi s'estructura concèntricament: A) promesa divina de *no tornar a maleir la terra per culpa dels homes*; B) Benedicció divina amb l'encàrrec original «*Sigueu fecunds, ompliu la terra*»; C) senyoriu de Déu sobre la *vida (=sang)*; B') encàrrec repetit «*Sigueu fecunds, ompliu la terra*»; A') Promesa divina de què *les aigües del diluvi no tornaran mai més a exterminar ningú*.

El senyal d'aquesta nova Aliança és l'arc de sant Martí que el Senyor posarà en els núvols.

La secció 3,18-4,6 de 1Pe fonamenta la confiança que ha de mantenir un cristià perseguit: la força ve de Crist que *morí una vegada per raó dels pecats*. Tot i que la notícia és que *el seu cos va ser mort però per l'Esperit fou retornat a la vida*.

La temptació és experiència de tothom i sempre; és cruïlla on decidim quin camí triar i vers quina meta caminar; és «prova» amb què Déu comprova l'autenticitat de l'amor que li prometem.

Recorda't del camí que el Senyor t'ha fet fer pel desert des de fa 40 anys per provar-te i veure si observaries o no els seus manaments (Dt 8,2).

El *Temptador (Satanàs és el «fiscal acusador» en un Judici)* sí vol fer-nos caure en el pecat.

En aquest sentit Déu *no tempta ningú (Jm 1,13)*.

Mc no precisa les temptacions de Jesús. En el fons la seva temptació és la que travessa tota la seva vida i reapareix al Gòlgota: *Salva't tu mateix i baixa de la creu! (Mc 15, 30s)*. La temptació d'un messianisme sense Creu.

Jesús no es diferencia en no ser temptat sinó en vèncer la temptació. *Ha estat provat en tot encara que sense pecar (He 4,15)*.

Jesús comença a predicar dient: *Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova*. Segueix la línia profètica del Baptista però afegint la motivació.

Més que dues exhortacions paral·leles, la 2a és motiu i força per a la 1a.

Per què hem de convertir-nos? Per poder acollir de debò l'Evangeli i aconseguir així el *tesor amagat del Regne del cel (Mt 13,44)*.

En definitiva: *Convertim-nos*, que val la pena.

► Lectura del llibre del Gènesi (Gn 9,8-15)

Déu digué a Noè i als seus fills: «Jo faig la meua aliança amb vosaltres, amb els vostres descendents i amb tots els éssers animats que hi ha amb vosaltres, els ocells, el bestiar i tots els animals domèstics i feréstecs que han sortit de l'arca. Jo faig amb vosaltres aquesta aliança meua: La vida no serà mai més exterminada per l'aigua del diluvi, no hi haurà mai més cap diluvi que devasti la terra.» Déu digué: «El signe d'aliança que poso entre jo i vosaltres i tots els éssers animats que hi ha amb vosaltres per totes les generacions és aquest: posaré el meu arc en els núvols com a signe de la meua aliança entre jo i la terra. Quan cobriré la terra de nuvolades i apareixerà l'arc entre els núvols, em recordaré de l'aliança que hi ha entre jo i vosaltres i tots els éssers animats; l'aigua no formarà més un diluvi que faci desaparèixer tot rastre de vida».

► Salm responsorial (24)

R. *Tot el vostre obrar, Senyor, és fruit d'amor fidel per als qui guarden la vostra aliança.*

Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes, / que aprengui els vostres camins. / Encamineu-me en la vostra veritat, / instruiu-me, perquè vós sou el Déu que em salveu. R.

Recordeu-vos, Senyor, / de la vostra pietat i de l'amor que heu guardat des de sempre. / compadiu-vos de mi, vós que estimeu tant. R.

El Senyor, bondadós i recte, / ensenya el bon camí als pecadors. / Encamina els humils amb la seva justícia, / els ensenya el seu camí. R.

► Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 3,18-22)

Estimats: Crist morí una vegada per raó dels pecats. Ell, el just, va morir pels injustos, per conduir-nos a Déu. El seu cos va ser mort, però per l'Esperit fou retornat a la vida. Per això anà a dur la seva proclama als esperits empresonats, que s'havien resistit a creure en temps de Noè, quan la paciència de Déu esperava, mentre preparaven l'arca.

En aquella arca se salvaren a través de l'aigua unes poques persones, vuit en total, i l'aigua prefigurava el baptisme que ara us salva, i que no consisteix a deixar net el cos, sinó a demanar a Déu una consciència bona gràcies a la resurrecció de Jesucrist, que se n'anà al cel, va rebre la submissió de les potestats i dels estols angèlics i està a la dreta de Déu.

► Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 1,12-15)

En aquell temps, l'Esperit empenyé Jesús cap al desert, on passà quaranta dies temptat per Satanàs. Vivia entre els animals feréstecs i l'alimentaven els àngels. Després d'haver estat empresonat Joan, Jesús es presentà a Galilea predicant la bona nova de Déu; deia: «Ha arribat l'hora i el regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la bona nova.»

► Lectura del libro del Génesis (Gn 9,8-15)

Dios dijo a Noé y a sus hijos: «Yo establezco mi alianza con vosotros y con vuestros descendientes, con todos los animales que os acompañan, aves, ganados y fieras, con todos los que salieron del arca y ahora viven en la tierra. Establezco, pues, mi alianza con vosotros: el diluvio no volverá a destruir criatura alguna ni habrá otro diluvio que devaste la tierra.»

Y Dios añadió: «Esta es la señal de la alianza que establezco con vosotros y con todo lo que vive con vosotros, para todas las generaciones: pondré mi arco en el cielo, como señal de mi alianza con la tierra. Cuando traiga nubes sobre la tierra, aparecerá en las nubes el arco y recordaré mi alianza con vosotros y con todos los animales, y el diluvio no volverá a destruir a los vivientes».

► Salmo responsorial (24)

R. *Tus sendas, Señor, son misericordia y lealtad para los que guardan tu alianza.*

Señor enséñame tus caminos, / instrúyeme en tus sendas: / haz que camine con lealtad; / enséñame, porque tú eres mi Dios y Salvador. R.

Recuerda, Señor, / que tu ternura y tu misericordia son eternas; / acuérdate de mí con misericordia, por tu bondad, Señor. R.

El Señor es bueno y es recto, / y enseña el camino a los pecadores; / hace caminar a los humildes con rectitud, / enseña su camino a los humildes. R.

► Lectura de la primera carta de san Pedro (1Pe 3,18-22)

Queridos hermanos: Cristo sufrió su pasión, de una vez para siempre, por los pecados, el justo por los injustos, para conducirnos a Dios. Muerto en la carne pero vivificado en el Espíritu; en el espíritu fue a predicar incluso a los espíritus en prisión, a los desobedientes en otro tiempo, cuando la paciencia de Dios aguardaba, en los días de Noé, a que se construyera el arca, para que unos pocos, es decir, ocho personas, se salvaran por medio del agua. Aquello era también un símbolo del bautismo que actualmente os está salvando, que no es purificación de una mancha física, sino petición a Dios de una buena conciencia, por la resurrección de Jesucristo, el cual fue al cielo, está sentado a la derecha de Dios y tiene a su disposición ángeles, potestades y poderes.

► Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 1,12-15)

En aquel tiempo, el Espíritu empujó a Jesús al desierto. Se quedó en el desierto cuarenta días, siendo tentado por Satanás; vivía con las fieras y los ángeles lo servían. Después de que Juan fue entregado, Jesús se marchó a Galilea a proclamar el Evangelio de Dios; decía: «Se ha cumplido el tiempo y está cerca el reino de Dios. Convertíos y creed en el Evangelio.»